

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 13 października 2017 roku K. L. wniosła o wpisanie hipoteki przymusowej w dziale IV księgi wieczystej (...) na udziale P. B. na podstawie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 30 sierpnia 2017 roku sygn. akt XII GNc 2413/17 .

Dnia 29 listopada 2017 roku referendarz sądowy dokonał wpisu

hipoteki przymusowej zgodnie z wnioskiem .

Dnia 11 grudnia 2017 roku P. B. złożył skargę na wpis referendarza sądowego, wnosząc o zmianę wpisu poprzez wykreślenie hipoteki przymusowej. Skarżący zarzucił naruszenie art.776 k.p.c. i art. 109 ustawy

o księgach wieczystych i hipotece. W ocenie skarżącego w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do dokonania wpisu hipoteki przymusowej. Zdaniem skarżącego nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, który nie został zaopatrzony w klauzulę wykonalności nie może stanowić podstawy wpisu hipoteki przymusowej

Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2018r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi utrzymał w mocy zaskarżony wpis.

Powyższe rozstrzygnięcie oparte zostało na następujących ustaleniach stanu faktycznego:

Księga (...) prowadzona jest dla lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w Ł. przy ulicy (...), którego współwłaścicielem jest P. B. do 5/6 części .

Dnia 30 sierpnia 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia

w Ł. XII Wydział Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym w sprawie sygn. akt XII GNc 2413/17 z powództwa K. L. przeciwko P. B. .

Przy takich ustaleniach stanu faktycznego , zdaniem Sądu I instancji, nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym bez potrzeby nadawania mu klauzuli wykonalności może być podstawą wpisu hipoteki przymusowej. W ocenie sądu I instancji referendarz sądowy dokonał wpisu zgodnie z obowiązującymi przepisami w granicach kognicji przewidzianej w art. 626⁸ § 2 k.p.c.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia złożył P. B..

Skarżący zarzucił rozstrzygnięciu:

1.naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:

a. naruszenie art. 110 pkt 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece poprzez jego błędną interpretację, skutkująca dokonaniem wpisu hipoteki przymusowej, mimo tego, że w rozpoznawanej sprawie sąd nie wydał postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia;

2.naruszenie przepisów prawa procesowego, co miało wpływ na treść rozstrzygnięcia tj.:

a. naruszenie art. 626² k.p.c. poprzez jego niezastosowanie polegające na niezbadaniu dokumentów dołączonych do wniosku, w sytuacji, gdy z nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym dołączonego do wniosku o wpis w jednoznaczny sposób wynikało, że nie może on stanowić podstawy do dokonania wpisu;

b. naruszenie art. 492 § 1 k.p.c. poprzez jego interpretację polegającą na uznaniu, że nakaz zapłaty postępowaniu nakazowym bez potrzeby nadania mu klauzuli wykonalności może być podstawą wpisu hipoteki przymusowej;

c. naruszenie art. 353² k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, skutkujące dokonaniem wpisu hipoteki przymusowej na podstawie nieprawomocnego nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym.

W konkluzji skarżący niósł o zmianę zaskarżonego postanowienia przez oddalenie wniosku o wpis.

W odpowiedzi na apelację wnioskodawczyni wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna w sposób oczywisty.

Wbrew zarzutom skarżącego podniesionym apelacji, Sąd I instancji nie naruszył przepisów postępowania cywilnego, regulujących postępowanie wieczystoksięgowe.

Bezzasadny jest zarzut naruszenia przez Sąd I instancji przepisu art. 626⁸ § 2 k.p.c. Sąd I instancji przy rozpoznaniu wniosku o wpis hipoteki przymusowej nie przekroczył granic kognicji sądu wyznaczonej dyspozycją tego przepisu. Rozpoznając wniosek, Sąd I instancji wziął po uwagę treść i formę wniosku, dołączonych do wniosku dokumentów oraz treść księgi wieczystej.

Nie znajduje również żadnego uzasadnienia zarzut naruszenia art. 110 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o księgach wieczystych i hipotece (tekst jedn. z 2017r. poz.1007 ze zm.) i art. 492 § 1 k.p.c. oraz art. 353² k.p.c.

Jest okolicznością bezsporną, że podstawę wpisu hipoteki przymusowej stanowił nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym. Szczególną cechą postępowania nakazowego jest nadanie nakazowi zapłaty mocy tytułu zabezpieczenia. Nakaz taki od chwili wydania stanowi tytuł zabezpieczenia, zrównany jest w tym zakresie z postanowieniem o udzielenie zabezpieczenia wydanym przez sąd w postępowaniu zabezpieczającym. Nakaz zapłaty, jako tytuł zabezpieczenia roszczeń dochodzonych w postępowaniu nakazowym, nie wymaga nadania klauzuli wykonalności – staje się wykonalny z momentem wydania.

W tej sytuacji nieprawomocny nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym należy traktować na równi z postanowieniem sądu o udzieleniu zabezpieczenia. Tym samym nakaz taki bez nadania mu klauzuli wykonalności stanowi podstawę do dokonania wpisu hipoteki przymusowej na podstawie art. 110 pkt 1 powołanej ustawy o księgach wieczystych i hipotece (vide Księgi wieczyste i hipoteka Komentarz pod red. J.Pisulińskiego Wa- wa 2014r. str. 1135).

Mając na uwadze powyższe, zdaniem Sądu Okręgowego, wnioskodawczyni dołączyła do wniosku o wpis hipoteki przymusowej dokument mogący stanowić podstawę wpisu, co zasadnie skutkowało uwzględnieniu wniosku o wpis.

W tym stanie rzeczy, Sąd Okręgowy oddalił apelację, jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie

art. 520§1k.p.c.